

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

06 decembrie 2017

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 12 iunie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui:

Tacu Alexandru xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.04.2017 - 12.06.2017;

Instanța de apel: 26.06.2017 - 06.09.2017;

Instanța de recurs: 15.11.2017- 06.12.2017;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 12 iunie 2017, *cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală*, Tacu Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2), lit. c) Cod penal, cu aplicarea art. 34 Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a gestiona bunuri materiale pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată, s-a adăugat partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Ialoveni din 06.06.2016, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis și amendă în beneficiul statului în mărime de 300 unități convenționale, adică 6000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a gestiona bunurile materiale pe un termen de 2 ani, pedepsele principale urmând a fi executate separat.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la 24 februarie 2017, Tacu Alexandru urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se pe str. Columna 140, mun. Chișinău, sub pretextul de a efectua un apel telefonic, a dobândit prin înșelăciune de la Comarov

Tatiana un telefon mobil de model „Huawey Y3 ”, însușindu-l, prin care fapt a cauzat părții vătămate o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 1 500 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată pedeapsă mai blândă sau să fie achitat.

În motivarea cererii de apel, inculpatul a invocat că învinuirea incriminată nu este dovedită prin probe pertinente, cauza penală fiind falsificată, deoarece lipsește partea vătămată. Mai mult ca atât, presupusa parte vătămată este concubina lui, care la rândul ei nu a depus careva plângere și în ședința de judecată a declarat că nu are pretenții față de dânsul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat cu menținerea sentinței instanței de fond.

4.1 În urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelantului, instanța de apel a ajuns la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului, în comiterea faptei incriminate, astfel că la acest capitol au fost reținute drept declarative argumentele inculpatului cu referire la faptul că învinuirea este formală și nu este confirmată prin probe.

În conformitate cu principiul individualizării pedepsei penale prevăzut de art. 7 Cod penal și în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal a precizat că instanța de fond a aplicat pedeapsa inculpatului luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal a considerat că nu poate fi aplicată față de inculpat o pedeapsă mai blândă, reieșind și din faptul că inculpatul anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv pentru infracțiuni similare celor comise.

De asemenea, la numirea pedepsei instanța de fond a ținut cont și de înaintarea de către inculpat a unei cereri privind examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Ținând cont de cele menționate supra, în opinia instanței de apel, este justă și legală concluzia instanței de fond privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de închisoare, având în vedere conglomeratul de circumstanțe care agravează pedeapsa penală, aceasta fiind corespunzătoare faptelor comise, dar și având în vedere scopul legii penale, care indică asupra corectării și reeducării inculpatului în vederea

neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept.

Totodată, ținând cont de faptul că pedeapsa penală are drept scop reeducarea condamnatului, aceasta din urmă nicidecum nu trebuie să creeze careva suferințe fizice și psihice, persoanelor atrase la răspundere penală, fapt care denotă că sancțiunea dată va avea un efect pozitiv asupra conștientizării de către inculpat a pericolului social al acțiunilor comise.

5. Împotriva hotărârilor în numele inculpatului a declarat recurs ordinar avocatul Aurelia Mîrzîncu, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsă conform art. 90 Cod penal.

În motivare recursului a indicat că, pedeapsa aplicată inculpatului este una prea aspră în raport cu fapta comisă și consecințele acesteia, neluând în considerație că partea vătămată nu are pretenții.

6. Referință pe marginea recursului a depus procurorul care s-a pronunțat pentru respingerea acestuia, deoarece pedeapsa numită inculpatului este una echitabilă pentru săvârșirea infracțiunii în stare de recidivă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Autorul recursului nu invocă careva eroare de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă din textul acestuia reiese că avocatul critică pedeapsa aplicată inculpatului de către instanțele de judecată, ceea ce cade sub incidența pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală care stipulează că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În acest sens, Colegiul reține, că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel numai cu referire la pedeapsa stabilită solicitând aplicarea art.90 Cod penal.

Analizând temeiul invocat, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul consideră că, în prezenta speță acesta nu și-a găsit confirmarea, iar atât

instanța de fond, cât și cea de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului și-a motivat just soluția adoptată, ținând cont de prevederile art. art. 61,75, 76, 77, 85, 34 Cod penal. Pedepsa stabilită inculpatului este echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei și cuantumului pedepsei. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul și prin urmare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui Tacu Alexandru poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare.

În ce privește argumentele apărătorului cu privire la posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul le consideră neîntemeiate, deoarece analizând decizia atacată, se constată că atât instanța de fond cât și cea de apel și-a motivat soluția sa în ce privește stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă în privința inculpatului, concluzionând că nu este rezonabilă aplicarea pedepsei condiționate.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art. 90 alin. (1) Cod penal, prin sintagma „*poate*”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: „*Dacă... instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei... indicând numai de cât în hotărâre motivele...*”.

Astfel, din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate pe care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Raționamentul instanței de a suspenda executarea pedepsei depinde, de rând cu celelalte circumstanțe ale cauzei, de personalitatea vinovatului, de comportamentul acestuia anterior și după săvârșirea infracțiunii, în timpul urmăririi penale sau al judecății.

Reieșind din cele expuse supra, din materialele cauzei, instanța de recurs conchide că, concluzia instanța de apel referitor la stabilirea pedepsei privative de libertate în privința inculpatului este legală și întemeiată, deoarece aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal va face imposibilă atingerea scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a lui Tacu Alexandru, cu atât mai mult că fapta a fost săvârșită de inculpat în stare de recidivă.

Prin urmare, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată prin menținerea soluției instanței de fond, care a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă privative de libertate, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal și care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate devenind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui Tacu Alexandru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 28 decembrie 2017.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun